

מסכת כתובות

פרק ז משנה י

ויאלו שוכפין אותו להוציא, מכה שחין, ובעל פוליפוס, והמקץ, והמצרף נחשת, והברס, בין שחיו בם עד שלא נושא ובין משגשאו נולדו. ועל כלן אמר רבי מאיר, אף על פי שהחנה עמה, יכולה היא שתאמר, סבירה היהי שאני יכולה לקבל, ועתשי איני יכולה לקבל. וחכמים אומרים, מקבלת היא על כרחה, חוץ ממנה שחין, מפני שמן מקתו. מעשה בצדון בברס אחד שמת והיה לו אח ברס, אמרו חכמים, יכולה היא שתאמר, לאחיך היהי יכולה לקבל, וזה איני יכולה לקבל: